

Uitspraak Commissie van Beroep 2020-006 d.d. 10 februari 2020

(mr. C.A. Joustra, voorzitter, mr. A. Bus, J.C.H. Kars AAG CERA., mr. G.C.C. Lewin, mr. J.B.M.M. Wuisman, leden en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

Samenvatting

Bij het overleg over het oversluiten van een hypothecaire geldlening tussen de Bank en een echtpaar, is de Bank ook als adviseur opgetreden ter zake van het afsluiten van een overlijdensrisicoverzekering. Ook nadat de Bank erop had gewezen dat bij het niet-afsluiten van een dergelijke verzekering het risico bestond dat bij voortijdig overlijden de verhypothekerde woning verkocht zou moeten worden, gaf de man, mede als woordvoerder van de vrouw, te kennen een overlijdensrisicoverzekering niet nodig te achten. De Bank gaf daarop het advies dat de verlangde hypothecaire lening kon worden afgesloten zonder het afsluiten van een overlijdensrisicoverzekering. Enige jaren na het afsluiten van de verzekering komt de man te overlijden. De vrouw, geconfronteerd met een sterke financiële achteruitgang als gevolg van het overlijden, spreekt de Bank aan tot schadevergoeding wegens onvoldoende advisering ter zake van het afsluiten van een overlijdensrisicoverzekering. Voor het tekortschieten in de advisering worden meer gronden aangevoerd, waaronder dat tijdens het overleg over het oversluiten van de hypothecaire lening geen melding is gemaakt van de aan de verzekering verbonden kosten. Zou dat wel zijn gebeurd dan zou zeker besloten zijn tot het afsluiten van de verzekering. Het niet vermelden van de kosten van de aan de verzekering verbonden kosten acht de Commissie van Beroep een tekort in de advisering. Maar, omdat in het licht van de gegeven omstandigheden niet voldoende onderbouwd is dat de verzekering bij het vermelden van de kosten zou zijn afgesloten, wordt de schadevordering toch niet toewijsbaar geoordeeld.

[Klik hier voor de uitspraak bij de Geschillencommissie](#)

I. De procedure in beroep

- I.1 Bij een op 22 juli 2019 ontvangen en gedateerd beroepschrift heeft Consument bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (verder: Commissie van Beroep) beroep ingesteld tegen een uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (verder: Geschillencommissie) van 19 juni 2019 (dossiernummer [nummer], gepubliceerd onder nummer 2019-425).
- I.2 De Bank heeft een op 4 oktober 2019 gedateerd verweerschrift ingediend.
- I.3 De mondelinge behandeling van dit beroep heeft plaatsgevonden op 2 december 2019. Partijen zijn aldaar verschenen en hebben hun standpunt toegelicht en vragen van de Commissie van Beroep beantwoord. Beide partijen hebben een pleitnota overgelegd.

2. De procedure bij de Geschillencommissie

Voor het verloop van de procedure bij de Geschillencommissie verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie van 19 juni 2019.

3. Feiten

- 3.1 De Commissie van Beroep gaat uit van de feiten die de Geschillencommissie heeft vermeld in de uitspraak onder 2.1 tot en met 2.8. Deze feiten zijn niet betwist. Zij worden voor zover relevant aangevuld met enkele andere feiten die als gesteld en niet voldoende betwist ook tussen partijen vaststaan. Kort gezegd gaat het om het volgende.
- 3.2 Begin 2013 hadden Consument en haar echtgenoot nog een hypothecaire geldlening bij BNP Paribas. Zij wensten die hypothecaire geldlening om te zetten in een bankspaar-hypothek van dezelfde omvang. BNP Paribas bood niet de mogelijkheid daartoe. In verband met een fiscale wetwijziging en het daarvoor geldende overgangsrecht was het geboden dat de omzetting uiterlijk 1 april 2013 was uitgevoerd.
- 3.3 In februari 2013 is van de zijde van Consument en haar echtgenoot contact opgenomen met de Bank voor advies over het oversluiten van hun hypothecaire geldlening bij BNP Paribas.
- 3.4 Op 5 maart 2013 is telefonisch een oriënterend gesprek gevoerd tussen de echtgenoot van Consument en de Bank. Op 8 maart 2013 heeft er tussen de echtgenoot van Consument en de Bank een adviesgesprek plaatsgevonden. Bij dat gesprek is onder meer de betaalbaarheid nu en in de toekomst van de gewenste financiering aan de orde geweest.
- 3.5 Consument en haar echtgenoot dienden in verband met de hypotheekaanvraag een aantal documenten aan de Bank te verstrekken. Op 21 maart 2013 ontving de Bank het laatste document van de documenten waarom zij had gevraagd. Op diezelfde dag nog heeft de Bank eerst het adviesrapport “Lenen en Wonen” (hierna: het adviesrapport) en snel daarna ook de hypotheekofferte verstrekt. Bij ieder document hoorde een begeleidende brief die zowel aan Consument als aan haar echtgenoot was gericht.

3.6 In het adviesrapport staat onder meer het volgende:

1.6. Uw lening bij overlijden

Als uw partner overlijdt verandert uw financiële situatie. Uw inkomen is dan misschien niet meer voldoende om de lasten van uw lening te kunnen betalen. U kunt er voor kiezen om dit risico te verzekeren. Sluit u een verzekering? Dan kunt u het bedrag dat de verzekeringsmaatschappij betaalt bij overlijden van uw partner gebruiken om de lening geheel of voor een deel terug te betalen. Ook kunt u er dan voor kiezen om dit bedrag apart te zetten en daarmee uw inkomen maandelijks aan te vullen.

Wat adviseren wij?

Advies bij overlijden van de heer ██████████

U accepteert het risico dat u bij overlijden van de heer ██████████ misschien de woning moet verkopen om de lening terug te kunnen betalen. In dat geval is het niet nodig om voor de betaalbaarheid van de lening bij overlijden een overlijdensrisicoverzekering af te sluiten.

Advies bij overlijden van mevrouw ██████████

U accepteert het risico dat u bij overlijden van mevrouw ██████████ misschien de woning moet verkopen om de lening terug te kunnen betalen. In dat geval is het niet nodig om voor de betaalbaarheid van de lening bij overlijden een overlijdensrisicoverzekering af te sluiten.

Wat kiest u?

Uw keuze bij overlijden van de heer ██████████

U kiest er voor om voor de heer ██████████ geen nieuwe overlijdensrisicoverzekering af te sluiten.

Uw keuze bij overlijden van mevrouw ██████████

U kiest er voor om voor mevrouw ██████████ geen nieuwe overlijdensrisicoverzekering af te sluiten.

(...)

2.2. Uw lening bij overlijden

Bij overlijden van u of uw partner daalt uw inkomen. In de analyse laten we zien wat de achterblijvende partner kan lenen als de ander dit jaar overlijdt.

Wat is onze analyse bij overlijden?

U krijgt een antwoord op de volgende vragen:

- Wat zijn de gevolgen als de heer ██████████ overlijdt?
- Wat zijn de gevolgen als mevrouw ██████████ overlijdt?

- 3.7 In de brief waarmee op 21 maart 2013 de offerte aan Consument en haar echtgenote werd verstrekt, wordt aan het slot opgemerkt: *“Stuur alle ondertekende documenten voor 25 maart 2013 naar ons op. U kunt hiervoor de enveloppe gebruiken die bij deze offerte zit. U kunt de getekende documenten ook bij ons kantoor afgeven.”* Zowel Consument als haar echtgenoot hebben de hypotheekofferte meteen al op 21 maart 2013 voor akkoord ondertekend.
- 3.8 De met de Bank afgesloten lening betrof een bedrag van € 700.000,- en was voor wat dat betreft gelijk aan de lening bij BNP Paribas. Er is aan de Bank als zekerheid een hypotheek op de woning van Consument en haar echtgenoot verstrekt die toen een marktwaarde had van € 1.300.000,-. Uit de door de echtgenoot verstrekte pensioengegevens was de Bank van het bestaan van een nabestaande- en wezenpensioen gebleken. Op de zitting van 2 december 2019 zijn door de Bank daarop betrekking hebbende stukken overgelegd. Bij het oversluiten van de hypothecaire geldlening hebben Consument en haar echtgenoot geen overlijdensrisicoverzekering (hierna: “ORV”) afgesloten. Een dergelijke verzekering hadden zij in het verleden via de Bank wel afgesloten, maar die verzekering is door hen in 2010 beëindigd.
- 3.9 Op 25 februari 2018 is de echtgenoot van Consument als gevolg van een ongeval overleden.

4. Klacht en uitspraak Geschillencommissie

- 4.1 Consument vordert een schadevergoeding van de Bank.
- 4.2 Aan haar vordering legt Consument ten grondslag dat de Bank jegens haar is tekortgeschoten in haar zorgplicht. In verband daarmee voert zij het volgende aan:
- Het advies van de Bank om geen ORV af te sluiten was niet passend. Consument had namelijk in 2013 een gering inkomen uit een part time job en daarbij ook de zorg voor twee minderjarige kinderen.
 - De Bank heeft haar onvoldoende gewezen op de consequenties van het aangaan van een hypothecaire geldlening zonder daarbij een ORV af te sluiten. Bij het adviesgesprek van 8 maart 2013 was enkel haar echtgenoot aanwezig. Als Consument de consequenties wel goed had overzien, dan had zij er nooit voor gekozen om een hypothecaire geldlening af te sluiten zonder daarbij een ORV af te sluiten.
 - Er was in maart 2013 sprake van een grote tijdsdruk. Er was vrijwel geen tijd tussen het kunnen inzien van het adviesrapport en de ondertekening van de offerte. Consument en haar echtgenoot hebben namelijk zowel het adviesrapport als de offerte betreffende de bankspaarhypotheek op (donderdag) 21 maart 2013 ontvangen. De getekende offerte moest vóór (maandag) 25 maart 2013 bij de Bank binnen zijn; feitelijk kwam dit neer op uiterlijk vrijdag 22 maart 2013 (namelijk de laatste werkdag vóór maandag 25 maart 2013). Door deze tijdsdruk heeft Consument niet de tijd gehad om het adviesrapport goed te bestuderen.
 - Aangezien Consument door de tijdsdruk bij het aangaan van de bankspaarhypotheek niet in staat was de consequenties van het niet-afsluiten van een ORV te overzien, had de

Bank haar in een later stadium alsnog uitdrukkelijk op deze consequenties moeten wijzen. Door dit niet te doen is de Bank tekortgeschoten in het plegen van nazorg.

- 4.3 De Bank heeft als eerste verweer gevoerd dat Consument er bij de Bank te laat over heeft geklaagd dat deze tegenover Consument in het betrachten van zorg tekort is geschoten en dat reeds in verband daarmee de vordering ingevolge art. 6:89 BW niet toewijsbaar is. Daarnaast heeft de Bank de vordering ook inhoudelijk bestreden.
- 4.3.1 De Geschillencommissie komt tot het oordeel dat Consument niet te laat bij de Bank heeft geklaagd en besluit over te gaan tot een inhoudelijke beoordeling van de klacht van Consument.
- 4.4 Bij de inhoudelijke beoordeling van de klacht stelt de Geschillencommissie voorop dat het geschil in de kern genomen de vraag betreft of de Bank als adviseur in haar zorgplicht tekort is geschoten en dat Consument in dat verband heeft betoogd (1) dat de Bank door haar het afsluiten van een ORV niet te adviseren geen passend advies heeft gegeven, (2) dat de Bank haar in maart 2013 onvoldoende heeft gewezen op de consequenties van haar keuze om geen ORV af te sluiten en (3) dat de Bank heeft nagelaten dat alsnog in een later stadium te doen wat nodig was omdat Consument vanwege de tijdsdruk bij het afsluiten van de bankspaarhypotheek niet in staat was de consequenties van het niet afsluiten van een ORV te overzien.
- 4.5. De Geschillencommissie komt tot het oordeel dat de verwijten die Consument de Bank maakt niet opgaan. Daartoe overweegt de Geschillencommissie, kort samengevat, het volgende.
- 4.5.1 Het afsluiten van een ORV was niet wettelijk verplicht en het enkele feit dat bij afwezigheid van een ORV de woning in geval van overlijden wellicht zou moeten worden verkocht, doet het uitgebrachte advies nog niet een niet-passend advies zijn.
- 4.5.2 De stelling dat de Bank niet voldoende op de consequenties voor Consument van het niet afsluiten van een ORV heeft gewezen, gaat niet op, ook niet in het licht van de tijdsdruk en van het feit dat Consument niet aanwezig is geweest bij het adviesgesprek op 8 maart 2013. In het door de Bank verstrekte adviesrapport heeft zij de aan de geldlening verbonden risico's in kaart gebracht, waaronder het risico dat bij overlijden de woning wellicht moet worden verkocht. Voor zover Consument vanwege de tijdsdruk de consequenties van het niet afsluiten van een ORV niet voldoende heeft overzien, is dat een omstandigheid die de Bank niet valt aan te rekenen. De tijdsdruk hing samen met (het overgangsrecht ter zake van) een op handen zijnde fiscale wetwijziging. Er is geen sprake geweest van een niet voortvarend optreden van de Bank. Zij ontving pas op 21 maart 2013 het laatste document van de aan haar te verstrekken documenten. Bovendien gold de deadline van 1 april 2013 alleen voor het afsluiten van de hypothecaire geldlening en niet voor het afsluiten van een ORV. Dit laatste kon ook na die datum nog gebeuren. Ter zake van het niet bijwonen door Consument zelf van de bespreking op 8 maart 2013 overweegt de Geschillencommissie dat de Bank erop heeft mogen vertrouwen dat Consument en haar echtgenoot in onderling

overleg tot de door hen gemaakte keuzes zijn gekomen en dat de Bank niet van signalen is gebleken dat dit niet het geval is geweest.

- 4.5.3 De Bank is ook niet jegens Consument in het plegen van nazorg tekortgeschoten. Consument doet ook hier een beroep op het feit dat zij vanwege de tijdsdruk de consequenties van het niet afsluiten van een ORV niet heeft overzien. Dat beroep slaagt niet. Reeds in het door de Bank verstrekte adviesrapport was al op de consequenties van het niet afsluiten van een ORV gewezen, terwijl er voor wat betreft het afsluiten daarvan geen sprake was van tijdsdruk.

5. Beoordeling van het beroep

- 5.1 Ook in beroep stelt Consument zich op het standpunt dat de Bank jegens Consument te kort is geschoten in zorg bij het adviseren omtrent het afsluiten van een ORV.
- 5.2 Consument voert op bladzijde 1 en 5 van het beroepschrift aan, kort samengevat, dat de Geschillencommissie bij de beoordeling van de vordering van Consument niet in aanmerking heeft genomen dat de Bank tijdens de zitting bij de Geschillencommissie niet heeft kunnen aangeven op welke wijze – per post of e-mail – het adviesrapport Lenen & Wonen is uitgereikt, en ook niet dat de Bank tijdens die zitting heeft megedeeld dat zij niet om een bewijs van ontvangst van die informatie heeft gevraagd. Aan een en ander verbindt Consument de conclusie dat de Bank niet heeft kunnen aantonen dat de relevante informatie, het adviesrapport Lenen & Wonen, in het kader van het afsluiten van de hypothecaire geldlening aan Consument en haar echtgenoot is verstrekt. In deze conclusie ligt de klacht besloten dat de Geschillencommissie ten onrechte ervan is uitgegaan dat er voorafgaande aan het afsluiten van de bankspaarhypothek advisering omtrent het al dan niet afsluiten van een ORV heeft plaatsgevonden met name door het verstrekken van het adviesrapport Lenen & Wonen.
- 5.2.1 De klacht slaagt niet. Onbestreden is gebleven de vaststelling van de Geschillencommissie dat er op 8 maart 2013 een adviesgesprek tussen de echtgenoot van Consument en de Bank heeft plaatsgevonden. Verder blijkt uit de stellingen van Consument zelf dat het rapport Lenen & Wonen door de Bank aan Consument en haar echtgenoot is uitgereikt voordat hen de offerte inzake de bankspaarhypothek overhandigd werd. Zowel in de brief d.d. 14 september 2018, waarmee de gemachtigde van Consument onder meer het adviesrapport Lenen & Wonen met de daarbij horende begeleidende brief d.d. 21 maart 2013 aan Kifid toezendt, alsook in de door Consument in de procedure bij de Geschillencommissie ingediende Replik d.d. 20 augustus 2019 (blz. 2/3) wordt aangevoerd dat op 21 maart 2013 door de Bank het rapport Lenen & Wonen aan Consument en haar echtgenoot ter beschikking is gesteld even voordat de offerte betreffende de bankspaarhypothek werd overhandigd. Bij deze stellingname van de kant van Consument

was het niet nodig dat de Bank aantoonde wanneer het adviesrapport Lenen & Wonen aan Consument en haar echtgenoot ter beschikking is gesteld.

5.3. Consument klaagt in het beroepschrift er verder over dat de Geschillencommissie ten onrechte oordeelt dat het advies van de Bank om geen ORV af te sluiten niet voor een niet-passend advies kan worden gehouden. De kernoverweging die dit oordeel draagt, is, zo stelt Consument, de volgende passage in overweging 4.7 van de uitspraak: *“Het aangaan van een hypothecaire geldlening zonder daarbij een ORV af te sluiten kan weliswaar als consequentie hebben dat de woning wellicht verkocht moet worden bij het overlijden van één van de geldnemers. Maar dit betekent nog niet dat het advies om geen ORV af te sluiten daarmee een niet-passend advies zou zijn. Men kan er namelijk bewust voor kiezen om bepaalde risico’s niet af te dekken. Uit het adviesrapport blijkt dat Consument en haar echtgenoot het risico hebben geaccepteerd dat de woning wellicht verkocht moet worden bij overlijden van een van hen.”* Dit vormt naar de mening van Consument een te smalle basis voor het oordeel van de Geschillencommissie dat er geen sprake is van een niet-passend advies. Om het advies als passend te kunnen kwalificeren moet bij de advisering ook sprake zijn geweest van, kort samengevat, het volgende:

1. Door de adviseur dient te zijn vastgesteld dat bij Consument niet alleen het inzicht aanwezig is dat bij overlijden (wellicht) de woning verkocht moet worden, maar ook het inzicht van wat voor haar als een weduwe, die geen arbeidsinkomen heeft en de zorg voor minderjarige kinderen heeft, de mogelijkheden zullen zijn om vervangende woonruimte te verkrijgen.
2. Er dient door de adviseur voldoende informatie te zijn verstrekt om de keuze tussen wel of niet afsluiten van een ORV weloverwogen te kunnen maken. Met name moet informatie zijn verschaft over de geringe kosten die aan het afsluiten van een dergelijke verzekering zijn verbonden (€ 25,- per maand bij een gelijkblijvende verzekerde som van € 300.000,- voor een periode van 10 jaar op het leven van de echtgenoot van Consument).

De vaststelling van genoemd inzicht en de verstrekking van genoemde informatie hebben, zo voert Consument aan, niet plaats gevonden. In aansluiting hierop merkt Consument nog op dat het niet goed voorstelbaar is dat, wanneer op correcte wijze voorlichting zou zijn gegeven over het risico van het vooroverlijden van een van de partners en de geweldige impact daarvan op de woonsituatie en over de beperkte kosten van het afdekken van dit risico, Consument vervolgens toch weloverwogen ervoor zou hebben gekozen om dit risico onverzekerd te laten.

5.4 Bij de hiervoor in 5.3 vermelde klachten gaat het erom of ook tegenover Consument de advisering door de Bank in maart 2013 met betrekking tot het al dan niet afsluiten van een ORV in voldoende mate heeft plaats gevonden. Bij de beoordeling hiervan zijn mede de concrete omstandigheden van het geval in aanmerking te nemen. In het onderhavige geval zijn met name de volgende omstandigheden van belang:

- 1) Uit Bijlage I bij de door de Bank aan de Geschillencommissie toegezonden brief d.d. 27 februari 2019 blijkt dat de echtgenoot van Consument als [functie] werkzaam was

bij [naam bedrijf] en een WO-opleiding heeft genoten. In hetzelfde document staat vermeld dat Consument een HBO-opleiding heeft gehad.

2) De echtgenoot van Consument is in maart 2013 bij het overleg met de Bank over de bankspaarhypotheek mede als woordvoerder en belangenbehartiger van Consument opgetreden. Dit valt hieruit af te leiden dat onbestreden is gebleven de beslissing van de Geschillencommissie in overweging 4.12 van haar uitspraak dat de Bank er redelijkerwijs van heeft mogen uitgaan dat de door de (bij het adviesgesprek) aanwezige partner – de echtgenoot van Consument – kenbaar gemaakte keuzes in gezamenlijk overleg door de partners zijn gemaakt.

3) Tijdens het overleg op 8 maart 2013 is ook het onderwerp van de betaalbaarheid van de bankspaarhypotheek bij overlijden besproken. Daarbij heeft de echtgenoot van Consument te kennen gegeven niet tot het afsluiten van een ORV te willen overgaan. Dit is vastgelegd in het rapport Lenen & Wonen.

4) Op de zitting op 2 december 2019 is door de Bank naar voren gebracht dat Consument en haar echtgenoot in het verleden via de Bank een overlijdensrisicoverzekering hadden afgesloten maar dat deze verzekering in 2010 is beëindigd.

- 5.5 Voor zover Consument voor het tekortgeschoten zijn van de Bank in haar advisering zich erop beroept dat, zoals hierboven in 5.3.1 onder 1 vermeld, de Bank bij het adviseren in maart 2013 niet heeft vastgesteld of bij Consument ook het inzicht bestond in de mogelijkheden om vervangende woonruimte te verkrijgen indien na overlijden van haar echtgenoot de aan de Bank verhypothekerde woning zou moeten worden verkocht, treft die klacht geen doel. Met name vanwege de hiervoor in 5.4, onder 1 en 2 vermelde omstandigheden was er voor de Bank geen aanleiding om te onderzoeken of het zojuist genoemde inzicht bij Consument aanwezig was. Zij mocht vanwege die omstandigheden ervan uitgaan dat dit inzicht er was.
- 5.6 Voor wat betreft het beroep van Consument op het niet verschaft zijn door de Bank van informatie over de kosten van het verzekeren van het overlijdensrisico, in het rapport Lenen & Wonen wordt van die kosten geen melding gemaakt en door de Bank is ook niet aangevoerd dat zij bij de advisering die kosten anderszins onder de aandacht heeft gebracht. Er dient derhalve vanuit te worden gegaan dat de kosten van het verzekeren van het overlijdensrisico bij de advisering niet door de Bank met zoveel woorden onder de aandacht zijn gebracht.
- 5.6.1 Een passende advisering omtrent het afsluiten van een ORV brengt naar het oordeel van de Commissie van Beroep mee dat bij een advisering over het wel of niet afsluiten van een dergelijke verzekering ook de aan die verzekering verbonden kosten worden meegedeeld. Het nalaten daarvan vormt dan ook in beginsel een tekortschieten in het adviseren. Er zijn echter situaties denkbaar waarin van een tekortschieten toch geen sprake is. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer de adviseur uit mededelingen van de persoon, die hij adviseert, duidelijk heeft kunnen opmaken dat deze al genoegzaam kennis draagt van de kosten en hij, ook al weet hij dat deze kosten niet hoog zijn en hem de risico's van het niet afsluiten van de verzekering bekend zijn, toch te kennen geeft de betrokken verzekering niet te willen afsluiten. Onder dergelijke omstandigheden schiet de adviseur in zijn

advisering niet tekort door niet nog eens de kosten onder de aandacht brengen. Een en ander is door de betrokken adviseur aan te tonen.

- 5.6.2 Dat zich de zojuist vermelde uitzonderingssituatie in maart 2013 voordeed, is niet met voldoende zekerheid aan te nemen. Er zijn door de Bank over de kennis van Consument en zijn echtgenote omtrent de kosten van een hen passende ORV in maart 2013 geen stellingen met een voldoende onderbouwing naar voren gebracht. Zo komt in het advies Wonen & Lenen ter zake geen mededeling voor.
- 5.6.3 Maar ook al vormt het onvermeld laten van de kosten van een ORV een tekortschieten van de Bank in de advisering in maart 2013, toch levert dat nog niet een voldoende grond voor het toewijzen van een schadevergoeding aan Consument op. Consument stelt dat, indien in maart 2013 door de Bank melding van de kosten van een ORV zou zijn gemaakt, er zeker een dergelijke verzekering zou zijn afgesloten. Die stelling is door de Bank bestreden en vormt in het licht van na te noemen omstandigheden een onvoldoende onderbouwde stelling. Zoals hierboven in 5.4 vermeld hebben Consument en haar echtgenoot tot 2010 via de Bank een ORV gehad. Zij waren, zo mag worden aangenomen, derhalve in 2013 met dit type verzekering bekend en ook, althans ten minste globaal, met de daaraan destijds verbonden kosten. Ook toen hadden zij, zij het bij een andere bank, een geldlening ter grootte van de in maart 2013 bij de Bank afgesloten geldlening. Verder valt ook aan te nemen dat zij ook toen bekend waren met de risico's die zij liepen met het niet hebben van een ORV. Onder deze omstandigheden valt in redelijkheid te betwijfelen of er door Consument en haar echtgenoot een ORV zou zijn afgesloten, indien de Bank bij de advisering van de kosten van de ORV melding zouden hebben gemaakt. Met name is niet duidelijk gemaakt waarom Consument en haar echtgenoot in 2013 een andere beslissing zouden hebben genomen dan zij in 2010 hebben gedaan.
- 5.6.4 Het hiervoor in 5.6.3 overwogene voert tot de slotsom dat de klacht over het door de Bank niet vermelden in maart 2013 van de lage kosten van een ORV Consument uiteindelijk toch niet baat.
- 5.7 Bij gelegenheid van de zitting van 2 december 2019 heeft Consument bij monde van haar gemachtigde haar klacht dat de Bank in haar advisering is tekortgeschoten nog nader onderbouwd. Nader is aangevoerd, kort weergegeven, dat de Bank zich bij de advisering slaafs heeft laten leiden door het standpunt van de echtgenoot van Consument dat een ORV niet nodig was en dat zij zich niet een eigen mening over de noodzaak van het afsluiten van een ORV met name ten behoeve van Consument heeft gevormd. De Bank had in redelijkheid niet tot een ander oordeel kunnen komen dan dat het afsluiten van een ORV geboden was, althans voor wat Consument betreft. Zij had dat moeten medelen en daaraan de waarschuwing moeten toevoegen dat het standpunt, dat de echtgenoot van Consument innam, onverstandig was.
- 5.7.1 Ook in deze nadere onderbouwing ziet de Commissie van Beroep geen aanleiding om te concluderen dat de Bank in haar advisering tekort is geschoten. Het afsluiten van een ORV is door de Bank bij de advisering in maart 2013 ter sprake gebracht. Zoals al eerder opgemerkt, heeft de Bank toen ervan mogen uitgaan dat

Consument en haar echtgenoot onderling overleg voerden over het al dan niet afsluiten van een ORV, dat bij hen de risico's bekend waren die aan het niet afsluiten van een dergelijke verzekering waren verbonden en dat in 2010 besloten was een toen bestaande ORV te beëindigen terwijl er toen sprake was van een geldlening van gelijke omvang. Bovendien had de woning een grote overwaarde. Desalniettemin heeft de Bank met name het risico dat bij overlijden van één van hen de woning mogelijk zou moeten worden verkocht, toch nog eens onder de aandacht gebracht, ook met zoveel woorden in het advies-rapport Lenen & Wonen. Het daaraan niet nog toevoegen dat het niet afsluiten van een dergelijke verzekering onverstandig was, is bij de zojuist genoemde omstandigheden niet als een gebrek in de advisering te beschouwen.

- 5.8 In het beroepschrift betoogt Consument opnieuw dat de Bank tekort geschoten is in de nazorg door, kort gezegd, in de jaren na de verlening van het hypothecaire krediet niet Consument opnieuw te doen overwegen alsnog een ORV af te sluiten. De ontwikkelingen op de woningmarkt, de stijgende leeftijd en de wijziging in de gezinssamenstelling waren logische momenten voor de Bank om die nazorg uit te voeren. Hierin ligt de klacht besloten dat de Geschillencommissie ten onrechte heeft beslist dat van een tekortschieten door de Bank in de nazorg geen sprake is geweest omdat zij al in het adviesrapport Lenen & Wonen op de consequenties van het niet afsluiten van een ORV had gewezen.
- 5.8.1 Ook deze klacht treft naar het oordeel van de Commissie van Beroep geen doel. In maart 2013 heeft de Bank Consument en haar echtgenoot nadrukkelijk gewezen op de risico's die verbonden waren aan het niet afsluiten van een ORV. Zij hebben dat risico toen welbewust aanvaard. Er zijn door Consument niet zodanige omstandigheden aangevoerd dat dient te worden aangenomen dat de verplichtingen uit hoofde van nazorg in het kader van het advies over de hypothecaire lening zo ver reikten dat de Bank gedurende de loop van die lening periodiek ook moest nagaan of Consument en zijn echtgenote dat risico in het licht van steeds veranderende omstandigheden nog steeds bleven accepteren. Het oog houden voor die risico's en het eventueel treffen van maatregelen in verband daarmee was derhalve primair een zorg van Consument en haar echtgenoot. Niet is gesteld of gebleken dat bij Consument en haar echtgenoot de situatie is ontstaan dat zij zich niet langer of althans in het licht van genoemde ontwikkelingen niet meer in voldoende mate van die risico's bewust waren én dat de Bank daarvan op de hoogte was dan wel dat de Bank daarmee rekening heeft moeten houden.

6. Slotsom

De bovenstaande overwegingen voeren tot de slotsom dat het door Consument ingestelde beroep geen doel treft.

7. Beslissing

De Commissie van Beroep beslist tot handhaving van het bindend advies van de Geschillencommissie.